

OBSAH.

	Strana
Německá abeceda	7
Stručný přehled pravopisu a výslovnosti	9
Krátké a dlouhé samohlásky	12
O psaní velkých písmen	12
Dělení slov	13
Přízvuk	13
A. Tvarosloví. — Formenlehre.	15
Člen. — Artikel.	
I. Podstatná jména. — Hauptwörter. — Substantiva	16
Dodatky ke jménům podstatným	20
1. Substantiva bez členu	20
2. O rodě podstatných jmen podle jejich významu	20
3. Substantiva stejného znění i rodu, ale různého významu	22
4. Substantiva stejného znění, ale různého rodu a významu	22
5. Skloňování jmen vlastních	23
6. Jména cizí a jejich skloňování	24
7. Tvoření substantiv	25
II. Přídavná jména. — Beiwörter. — Adjektiva	28
Dodatky k přídavným jménům	30
1. Rozdíl mezi přídavnými jmény v doplňku a přívlastku	30
2. Stupňování	30
3. Několik přídavných jmen jako společný přívlastek	31
4. Přídavná jména zpodstatnělá	31
5. Přídavná jména neskláněná	32
6. Tvoření adjektiv	32
III. Zájmena. — Fürwörter. — Pronomina	33
1. Zájmena osobní	33
2. „ zvrtná	33
3. „ přívlastňovací	34
4. „ ukazovací	36
5. „ tázací	37
6. „ vztažná	38
7. „ neurčitá	39

	Strana
IV. Číslovky. — Zahlwörter. — Numeralia	39
1. Číslovky základní	39
2. „ řadové	41
3. „ zlomkové	41
4. „ druhové	41
5. „ násobné	41
6. „ neurčité	41
V. Slovesa. — Zeitwörter. — Verba	42
A. Pomocná slovesa	42
B. Časování sloves slabých	45
C. Časování sloves silných	48
— Trpný rod sloves slabých i silných	50
— Všechna silná slovesa podle tříd	52
D. Časování smíšených sloves	59
a) Smíšená slovesa vlastní	59
b) Präteritopräsentia	60
c) Sloveso tun	61
Dodatky ke slovesům	61
1. Přípony	61
2. Předpony	62
3. K užívání pomocných sloves haben a sein	63
VI. Příslovce. — Umstandswörter. — Adverbia	65
VII. Předložky. — Formwörter. — Präpositionen	65
1. Jen s akusativem	65
2. Jen s genitivem	66
3. Jen s dativem	67
4. S akus. na otázku kam? a s dativem na otázku kde?	67
VIII. Spojky. — Bindewörter. — Konjunktionen	69
IX. Citoslovce. — Empfindungswörter. — Interjektionen	69
B. Skladba. — Die Satzlehre. — Die Syntax.	70

Oddíl první:

Věta jednoduchá. — Der einfache Satz.

I. Podmět a přísudek. — Der Satzgegenstand und die Satzaussage. — Das Subjekt und das Prädikat.	70
II. Předmět. — Die Ergänzung. — Das Objekt.	72

A. Předmět v pádech prostých.

1. Předmět v genitivě a) závislý na slovesech	72
b) závislý na příd. jm.	73
2. Předmět v dativě a) závislý na slovesech	73
b) závislý na příd. jm.	74

	Strana
3. Předmět v akusativě závislý na slovesech	74
Dvojí akusativ	76
Akus. osoby, gen. věci	76
<i>B. Předmět v pádech předložkových.</i>	
III. Přívlastek. — Die Beifügung. — Das Attribut	77
IV. Doplněk. — Das Prädikativ	77
V. Příslovečné určení. — Die Umstandsbestimmung oder die adverbiale Bestimmung	78

Oddíl druhý.

Souvětí. — Der zusammengesetzte Satz.

I. Souvětí souřadné. — Die Satzverbindung	79
II. Souvětí podřadné. — Das Satzgefüge	82
1. Věty podmětne. — Subjektsätze	83
2. „ předmětne. — Objektsätze	84
3. „ přísudkové neboli doplňkové. — Prädikatsätze	86
4. „ přívlastkové. — Attributsätze	86
5. „ příslovečné. — Adverbialsätze	87
A. Místní. — Lokalsätze	87
B. Časové. — Temporalsätze	87
C. Způsobové. — Adverbialsätze der Weise	89
a) Přirovnávací. — Komparativsätze	89
b) Účinkové. — Konsekutivsätze	90
c) Způsobové, děje provázejícího děj věty hlavní. — Modalsätze	91
D. Příčinné. — Adverbialsätze des Grundes	92
a) Důvodové. — Kausalsätze	92
b) Účelové. — Finalsätze	93
c) Podmínkové. — Konditionalsätze	94
d) Připouštěcí. — Konzessivsätze	95
Zkracování vět přechodníkem	97
1. Vynechávání spojky nachdem = když (při předčasnosti), zkrac. přech.	97
2. „ „ indem = zatím co, ohne daß = aniž, zkrac. přech.	97
3. „ „ weil, da = poněvadž, zkracování přechodníkem	97
4. „ „ wenn = li-, jestliže kdy, zkracování přechod.	97
5. Zkracování přechodníkem významu připouštěcího se spojkou obwohl	97
III. Rozdíly němčiny proti češtině.	
1. Vynechávání spojky wenn = jestliže	98
2. „ „ als wenn, als ob = jako by	98
3. „ „ wenn auch = byť i	98
4. „ „ daß = že	98
5. „ „ daß = že, zkracování infinitivem s zu	99
6. „ „ damit (daß, auf daß) = aby, inf. s um zu	100
7. „ „ als daß = než aby, inf. s um zu	100
8. „ „ ohne daß = aniž, a ne, inf. s ohne zu	100
9. „ „ statt daß = místo aby, inf. se statt zu	100